

Es confirma novament la important base biològica dels trastorns d'ansietat, descoberta a l'Hospital del Mar

La hiperlaxitud en infants també és un indicador d'un possible trastorn per ansietat

- **Un estudi liderat per l'Institut de Neuropsiquiatria i Addiccions de l'Hospital del Mar publicat per la Revista de Psiquiatria y Salud Mental, demostra, per primera vegada en infants, la vinculació entre totes dues patologies**
- **S'ha entrevistat 160 nens, nenes i adolescents derivats als serveis de salut mental del centre. D'ells, 1 de cada 3 dels que presentaven un trastorn per ansietat, patia la síndrome de hiperlaxitud articular**
- **Els pacients presentaven un tipus de trastorn per ansietat amb més ansietat fisiològica i queixes somàtiques. Els investigadors apunten que tot plegat pot portar a utilitzar la hiperlaxitud com a marcador per diagnosticar aquesta patologia**

Barcelona, 16 de juliol de 2019. – Investigadors de l'Institut de Neuropsiquiatria i Addiccions (INAD) de l'Hospital del Mar i de l'Institut Hospital del Mar d'Investigacions Mèdiques (IMIM) han liderat un estudi que demostra, **per primera vegada en infants i adolescents, la relació entre la síndrome de hiperlaxitud articular i el trastorn per ansietat.** En el treball també han participat investigadors del departament de Psiquiatria de la Universitat Autònoma de Barcelona, de l'Ícahn School of Medicine at Mount Sinai de Nova York, del Centro de Investigación Biomédica en Red de Salud Mental (CIBERSAM), del Departament de Psiquiatria del New York Medical College i del Grup de Recerca en Salut Mental en Infants i Adolescents de l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona. L'estudi el publica la *Revista de Psiquiatria y Salud Mental*.

Fins ara, la relació entre les dues patologies s'havia estudiat i demostrat en pacients adults. Però no en menors d'edat. El treball ha revelat que **"els infants que tenen ansietat presenten més hiperlaxitud i que els que tenen hiperlaxitud presenten més símptomes somàtics i ansietat, és a dir, una relació en totes dues direccions"**, destaca el Dr. Antoni Bulbena, director de Docència i Recerca de l'INAD i autor principal de l'estudi. Això porta els investigadors a defensar que la síndrome de hiperlaxitud articular es pot utilitzar com a marcador per al diagnòstic del trastorn per ansietat en nens, nenes i adolescents. **"Ens dona un marcador clínic, físic, que ens orienta per predir que un infant pot tenir ansietat"**, explica el Dr. Bulbena.

Més ansietat i queixes somàtiques

Els investigadors han estudiat 160 infants (74 noies i 86 nois) amb edats entre els 5 i els 17 anys. Tots havien estat derivats als serveis de salut mental de l'Hospital del Mar. Se'ls va realitzar una entrevista diagnòstica utilitzant diferents eines per avaluar la seva situació. **1 de cada 5 presentava síndrome de hiperlaxitud articular**, amb una prevalença més elevada entre les noies, del 31%, que entre els nois, del 14%. A més, la meitat complia els criteris de diagnòstic de qualsevol dels tipus de trastorn per ansietat.

Si s'analitza el grup de pacients amb ansietat, més d'un terç presentava també hiperlaxitud, davant el 15% al grup sense aquest diagnòstic. A la vegada, tenien un pes corporal més baix. L'estudi de les dades del grup amb síndrome de hiperlaxitud articular va revelar que dos de cada tres tenien ansietat. A més, les seves puntuacions a l'entrevista diagnòstica en depressió per ansietat, queixes somàtiques, trencament de normes i comportament agressiu, van ser més altes que les dels pacients sense aquesta síndrome.

Un marcador per ajudar en el tractament

Els resultats del treball deixen clar que els infants amb síndrome de hiperlaxitud articular pateixen una freqüència més alta de trastorns per ansietat i d'ansietat fisiològica, així com de símptomes somàtics. Això la converteix en un bon marcador que pot facilitar el seu tractament. **"Quan**

trobem nens i nenes que tenen hiperlaxitud i, a la vegada, ansietat, val la pena ensenyar-los què els hi passa, que es tracta d'un problema físic i mental, i donar-los les eines per afrontar-los", analitza el Dr. Bulbena. Això pot permetre un abordatge conjunt, tant dels aspectes físics com mentals de les dues patologies. En estudis previs en nens i nenes d'escoles, és a dir sense patologia declarada, també s'havia trobat que, aquells amb hiperlaxitud, són més proclius a l'ansietat i a la percepció corporal augmentada.

La hiperlaxitud, coneguda també com a malaltia d'Ehlers Danlos, és un trastorn genètic, sovint no diagnosticat, que afecta el teixit connectiu i que es manifesta amb un augment de la mobilitat de les articulacions. Afecta entre el 15 i el 20% de la població i és considerada una malaltia rara. Però ara se sap que no és només un trastorn del teixit connectiu, sinó que també inclou afectacions neurovegetatives, neurofisiològiques, intestinals i dolor a les articulacions, entre altres símptomes. Un dels fets més destacats en aquests pacients és la seva gran sensibilitat, com és el cas de l'olfacte, i una percepció corporal augmentada, és a dir, noten més el seu propi cos i el seu cervell està en més alerta i reacciona també més.

Els trastorns per ansietat, per la seva banda, són els trastorns psiquiàtrics amb més prevalença en infants (que se situa el llarg de la vida entre el 15 i el 32%), i s'associen amb un bon nombre de complicacions evolutives, psicosocials i psicopatològiques. A més, estan associats a un increment del risc de depressió, abús de substàncies i altres trastorns.

Article de referència

Bulbena-Cabre A*, Duñó L, Almeda S, Batlle-Vila S, Camprodon-Rosanas E, Martín LM, Bulbena A. ***La hiperlaxitud articular como marcador de ansiedad en niños***. Rev Psiquiatr Salud Ment 2019; 12(2): 68-76. DOI: 10.1016/j.rpsm.2019.01.004

Més informació

Departament de Comunicació de l'Hospital del Mar. Tel. 932483537.
dcollantes@hospitaldelmar.cat / comunicacio@hospitaldelmar.cat